

kan siges at være de virkelig bærende med Hensyn til Sygekassevæsenets Udvikling. Der var da ogsaa i det Udvalg, som afgav Betænkning om Sagen, stor Enighed om, at man ikke skulde gaa til nogen Forandring af de bærende Principper i Sygekasseloven. Ærede Medlemmer vil, hvis de ikke allerede har gennemgaaet Betænkningen, gennem det Bilag, som Betænkningen nu danner til Lovforslaget, faa Lejlighed til at se Kommissionens Forslag baade i dets Enkeltheder og som Helhed, og jeg skal ikke gaa ret meget i Detailler med Hensyn til de nye Bestemmelser, man fra Kommissionens Side foreslaar. Jeg gør opmærksom paa, at Kommissionen foruden at stille Forslag om selve Sygekasselovens Revision tillige havde til Opgave at fremkomme med Forslag til andre Foranstaltninger, som maatte siges at staa i nogenlunde nær Berøring med Sygekassespørgsmaalet, og at Kommissionen i Henhold hertil, tillige foreslaar dels en Ændring i den gældende Fattiglovs § 63, dels en ny Lov, hvorefter der skulde ydes Statsstøtte til Sygehjem, der var oprettet for kronisk syge, som maatte antages ikke at kunne være tjent med de Forhold, under hvilke de skulde opholde sig i Hjemmet. Altsaa, foruden selve Forslaget til Revision af Sygekasseloven har det omtalte Udvalg foreslaaet dels en Forandring af Fattiglovens § 63 — den, der vedrører den fortsatte Hjælp af Sygekasserne til dem, der har været Medlemmer af Sygekasser —, dels en helt ny Lov, hvis Indhold for Resten noget minder om det Lovforslag, der i sin Tid har været behandlet i dette Ting, forelagt af det daværende Medlem for Københavns 7de Valgkreds, General Madsen, en Lov, der, som jeg sagde før, gaar ud paa at yde Statshjælp til Sygehjem for kronisk syge. Med Hensyn til disse to sidste Punkter, en Forandring af Fattiglovens § 63 og Statsstøtte til Hjælp for kronisk syge, har jeg i hvert Fald ikke for Tiden fundet Anledning til at fremsætte noget Lovforslag, fordi disse Spørgsmaal i ikke ringe Grad berører Spørgsmaalet om Invaliditetsforsikring eller -forsørgelse, og jeg gaar ud fra, at man ønsker at overveje denne Sag som Helhed og ikke stykkevis ved først at lovgive om f. Eks. de syge, der har været Medlemmer af Sygekasser, men som paa Grund af vedvarende Sygdom ikke kan blive ved at være det, eller dem, der ikke har været Medlemmer af Sygekasser, fordi de ikke har kunnet blive det af Hen-

syn til den Sygdom, de lider af. Forslaget om en Forandring af Fattiglovens § 63 gaar særlig ud paa at give saadanne Personer Adgang til Hjælp af Kommunekasserne, uden at dette medfører Fattighjælps Virkning.

Det Forslag, der nu om et Øjeblik vil komme til at foreligge for det høje Ting, gaar derfor kun ud paa en Revision af selve Sygekasseloven. Jeg skal kun nævne een væsentlig Forandring fra det bestaaende, nemlig den, at Sygekasserne efter Lovforslaget skal bestaa af to Afdelinger, en A-Afdeling, der omfatter de almindelige Medlemmer — saaledes maa jeg vist kalde dem —, og en B-Afdeling, der omfatter saadanne Medlemmer, som ikke kan være i A-Afdelingen, enten fordi de ved Optagelsen lider af en saadan Sygdom, at de ikke kan præstere den Lægeattest, som de skal fremlægge for at komme ind i A-Afdelingen, eller fordi de af Sygekassen har faaet Understøttelse et vist Antal Dage i en Række af Aar, men dog ikke er saa syge, at de stadigvæk er arbejdsdygtige; disse Personer skal altsaa kunne komme ind i B-Afdelingen. Det vil blive en særlig Afdeling, der omfatter Medlemmer, som ganske vist er vedvarende syge, men dog i Almindelighed er i Stand til at bestille noget. Om Betydningen af at dele Sygekasserne paa denne Maade i to Afdelinger er det lidt vanskeligt paa Forhaand at danne sig en bestemt Opfattelse. Nægtes kan det jo ikke, at disse særlige B-Afdelinger vil blive ret kostbare. Medens Gennemsnitspræmien, saa vidt jeg husker, i de almindelige Sygekasser er omtrent 7½ Kr., vil man for disse B-Afdelingers Vedkommende eventuelt komme helt op til 20 Kr. Saa er det ganske vist foreslaaet, at Statstilskuddet til disse Afdelingers Medlemmer skulde sættes til 4 Kr. pr. Medlem, og selvfølgelig som hidtil 1/5 af Præmien, medens Tilskuddet for de almindelige Sygekasser er 2 Kr. pr. Medlem, og dernæst har man foreslaaet, at der skal ydes et obligatorisk Tilskud fra Kommunerne paa 3 Kr. pr. Medlem. Dette er for saa vidt et nyt Princip, som vi ikke nu i Sygekasseloven har nogen Bestemmelse om, at Kommunerne er pligtige at yde et bestemt Bidrag ud over de Naturalpræstationer, der ydes ved Kørsel m. m. Jeg har ikke haft nogen Betænkelighed ved at slutte mig til Udvalgsforslaget om det tvungne Kommunitilskud til denne B-Afdeling, thi efter min Erfaring tror jeg, at